det meste af Husgeraadet; dette var blandt andet saa vigtigt, fordi der var mange af Børnehjems-Børnene, hvis aandelige Evner paa Grund af Nød og Lidelser havde lidt Skade, og som ikke var tilgængelige for synderlig boglig Kundskab; der var overhovedet mange af dem, som det var svært at faa i Gang; der skulde aarelang Taalmodighed til; men saa *kunde* der ogsaa udrettes noget. Man maatte bruge de Evner, der var, følge saadant et Valgsprog som dette: „Ku ej det stærke Mod, køl ej det varme Blod, men lær dem, hvad der er værd at elske". — Tit kom man til at gøre Fortræd ved ikke at skelne mellem Barnlighed og Uartighed. — Man maatte vogte sig for at forvænne Børnene, sørge for at have smaa Glæder i Behold til dem, — som f. Ex. Kanel og Sukker paa Risengrøden Juleaften. En vigtig Ting var at lade Børnene gaa i Fred, ikke pille for meget ved dem.

Frk. *Futtrup* fandt, at man fik sine Teorier om Børneopdragelse styrket ved Omgangen med Børn. Hun skelnede mellem Skolens Arbejde, som det at formane, og Hjemmets som det at liste det gode ind i Børnene. Ligesom Gud opdrager os gennem vore Interesser og vor Sympati, saaledes skulde vi ogsaa bruge disse Drivfjedre i vor Opdragelse.

Hr. *Carl Petersen*, Formand for Børnehjemmet *Bethlehem*, opkastede Spørgsmaalet: Hvad er at foretrække, Familiehjem eller de saakaldte Børnehjem? Familiehjemmene, mente han ubetinget, naar de var gode; men i mange Tilfælde tog Familier kun Børn i Pleje, fordi de trængte til Penge eller Arbejdskraft; Børnene blev en Handelsvare, og det var vanskeligt at forebygge Misbrug af Barnets Kræfter.

Frk. *Kirstine Frederiksen* foreslog, i Tilknytning til Frk. Møllers Udtalelse om, at Børnene i aandelig Henseende stod tilbage og støttende sig til lignende Meddelelser fra Jægerspris, at Børnehjemmene ikke burde have deres egen Skole hjemme, men lade Børnene søge Kommuneskolerne, en Tanke, som Fru *B. Berg Nielsen* og Hr. *Carl Petersen* sluttede sig til, og som ogsaa Frk. *Møller* erklærede, hun begyndte at blive stemt for, saa hun vilde tænke paa i sit Hjem at udføre den.

Inger Pontoppidan, Forstanderinde for Børnehjemmet paa Vodrofsvej, udtalte sig derimod i modsat Retning, dog kun for de større Børnehjems Vedkommende. Hun fandt det lidet ønskeligt at sende Børnene fra et saa stort Hjem som Børne-